

Мечтатели

Бр.6, год.4, 81.СОУ"Виктор Юго"

Вестникът е награден с грамота от конкурса "Освобождението на София"

КОЙ СЪБУЖДАЛ УМОВЕТЕ,
БРАНЕЛ БЪЛГАРСКОТО СЛОВО,
ТА КАТО ВЪЛШЕБНО ЦВЕТЕ
ДА ВЪЗКРЪСНЕ ТО ОТНОВО.

ЗНАМ КНИЖОВНИЦИТЕ СТАРИ
СИЛИТЕ СИ НЕ ПЕСТИЛИ.
С КНИГИ, ВЕСТНИЦИ, БУКВАРИ
БЪЛГАРСКИЯ ДУХ КРЕПИЛИ.

ДА СЕ ЗНАЕ, ДА СЕ ПОМНИ,
ЧЕ БЪЛГАРИЯ Е ЖИВА.
НА БУДИТЕЛИТЕ СКРОМНИ
БЪЛГАРИНЪТ КИТКА СВИВА.

Ангелина Жекова

**Честит празник,
скъпи учители-будители!**

В броя:

Учениците
питат,
учителите
отговарят

Ученици
питат
ученици
отговарят

С тези интервюта
редколегията на
СИП "Млад
журналист"
завършва
поредицата
"Нашите любими
учители",
посветена на

5 октомври –
Международен ден
на учителя и

1 ноември – Ден на
народните
будители.

Госпожа Румяна Парцова е пом. директор на 81.СОУ"Виктор Юго" от 1999 година. Зададохме и няколко въпроса – едновременно лични, но и поставящи във фокуса на вниманието мястото на училището и учителя.

Какво е най-голямото Ви постижение като помощник директор?

Умението да координираш едновременно работата на много хора, от различни възрасти и да намираш справедливото и гравивно решение.

Какво според Вас е мястото на учителя в изграждането на учениците като личности?

Възпитателната и социализиращата функции на училището нямат страничен характер. Понякога дори са определящи. Отговорността на учителя за развитието на личността на учениците е огромна - и с добрите и с не толкова добрите примери.

Как се насочихте към учителската професия?

На първо място, аз много обичам да уча. Цял живот съм го правила и то успешно. Учител съм по история и цивилизация, философски те дисциплини и френски език. В ранните години на прехода към демокрация реших, че е много стойностно да бъда учител – да виждам развитието на учениците и на себе си.

Какво научихте през годините си на пом. директор?

Научих, че предизвикателствата трябва да се приемат смело, проблемите да се разрешават възможно най-бързо и справедливо, без да се забравя, че взаимното уважение гарантира успешност.

Къде според Вас е мястото на училището като институция след още 50 години?

И след 50 години училището ще бъде най-важната институция за развитието на децата и на обществото. Ако образованието стане държавен приоритет - училището ще бъде далеч по-интересно място от днес.

С какво според Вас нашето училище е по-различно от останалите в район Младост?

Ред и дисциплина, добра атмосфера на взаимоотношенията на различни нива на училищната общност, привързаност към и идентифициране с институцията. Чуждите езици, подготовката по гражданско образование, предприемачество и бизнес, дават облик и прагматика на нашето училище. Не случайно по повод на краткия филм за живота на училището на TV 7 -2014г. , 81. СОУ"Виктор Юго" бе наречено „щастливото училище“.

Вестникът се издава по случай Деня на народните будители, искате ли да поздравите учителите с няколко думи?

Искам да пожелаая на педагогическата колегия здраве и самочувствие в духа на празника и да й благодаря за всекидневния принос към и за по-доброто бъдеще на училището.

Госпожо Петкова, Вашият образ на преподавател по Руски език в нашето училище, който подготвя ученици печелещи национални състезания е впечатляващ. Каква е мотивацията Ви да поемате такава отговорност и да полагате толкова много усилия за учениците?

Много благодаря за вниманието и интереса Ви към изучаването на руския език в нашето училище. Участието в Националната олимпиада по руски език е традиция за 81.СОУ"ВикторЮго".Моята мотивация е продиктувана от осъзнатата необходимост за работа с ученици с изявиени способности в тази насока. От 2001такива ученици се включват в Националната олимпиада, а през 2011/12 завоюваха II място в група Б-1 /9 и 10 клас/, което им осигури участие в Международния кръг на олимпиадата.

С какво Вашият предмет е по - различен от останалите и как бихме могли да го приложим в живота?

Сега децата учат много езици, но руския език има традиции в изучаването му в България. Историята демонстрира динамично развитие на лидерството на един или друг език като средство за международно общуване. В древния свят това е бил гръцкият език, по-късно латинският в Европа, арабският в Азия, френският през 19 век и през 20 век се налага английският език. Въпреки лидерството му, трябва да отбележим, че руският е на второ място по брой изучавали го деца. Заема 3-то място по брой на владеещите го /500 мил./ след китайския и английския език. Все пак нека не забравяме, че това е езика на Пушкин, Чехов, Достоевски.

Като учител имали ли сте своя „момент на гордост” и ако отговорът е “ДА”, бихте ли споделили какъв е той?

Обичам децата, училището и своя предмет. Много се радвам на успехите на нашите ученици. Щастлива съм когато в детското сърце има малка частица от мен, че с нещо съм допринесла да израстне по-добър човек. „Момент на гордост”?- Когато видя ученици от 81.СОУ, сред най-добрите участници в Национални Олимпиади по руски език.

Училището е платформа, където ученици и учители взаимно се обучават и развиват. В каква насока сте се развили и какви качества и черти на характера сте открили, че притежавате?

От първите си учителски години помня една мисъл на големия руски педагог и учител К.Д.Ушински „Учителят живее, докато се учи, когато престане да се учи, в него умира учителят”

Вашата тайна за успеха е:

Много любов към децата, уважение към тяхната личност, доверие и много, много търпение.

Г-жо Старидолска, Вие сте възхитителна личност. Прекрасно е, че сте избрали тази професия. Как метафорично бихте описали знанията си от университета?

Знанията, натрупани по време на следването в университета, напомнят на една голяма енциклопедия, в която има достатъчно информация, обаче не е отговорено на един важен въпрос: "Как да споделя наученото със своите ученици?" Работата ми като преподавател ме научи на много неща - превърна хартиеното енциклопедично знание в действена сила, активизираща се от взаимното доверие и пълноценния диалог между учител и ученици.

Според Вас как трябва да приема един ученик биологията? Като задължение или по-скоро като инструмент за развиване на способностите си?

Смятам, че знанията по биология не трябва да се приемат като задължение, защото това са знания важни за живота ни. Освен това смятам, че нито един предмет изучаван в училище не трябва да се смята за задължение, защото ни дава знания за общата ни култура. В училище ние се учим да учим, за да се справяме с всеки проблем във всеки момент.

Ако сега бяхте абитуриент бихте ли избрали отново да следвате за учител?

Да, защото за мен – това е не просто професия, това е мисия, призвание, това е моят път в живота, който ме обогатява, кара ме да съхранявам в себе си позитивизма и оптимизма, защото всеки ден общувам с млади хора, които не са обременени от грижите на зрялата възраст. В интерес на истината аз следвах биология в СУ "Св.Климент Охридски" и завърших зоология на гръбначните животни и антропология, но нещата в живота на човек понякога се подреждат така, както той никога не си е представял - започнах работа в училище.

Вашите деца също са на нашата възраст. Трудно ли е да си учител и родител едновременно?

Истина е, че не е лесно, но и не е безкрайно трудно. Нужно е да убедиш колегите и учениците, че отношенията към децата на учителя трябва да са принципни и по никакъв начин да не се чувства "различно" отношение. Разбира се това не зависи само от всички останали, а и от самите деца. Аз определено се гордея с моите. Понякога става така, че имам повече време за децата в училище отколкото за моите собствени - това е нещото, за което съжалявам.

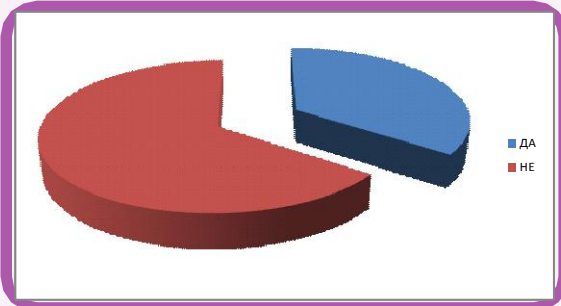
Бихте ли желали да се превърнете в литературен герой и в кой?

Литературните герои са фикционални, но и универсални образи. Затова в различни моменти от живота си един човек може да се почувства като модерен Хамлет, Дон Кихот или да се упрекне заради някоя своя санчопанчовска проява. Човешката природа е диалектична, но в определен герой – не, не съм мислила. Старая се да изживея моя собствен живот с чест и достойно.

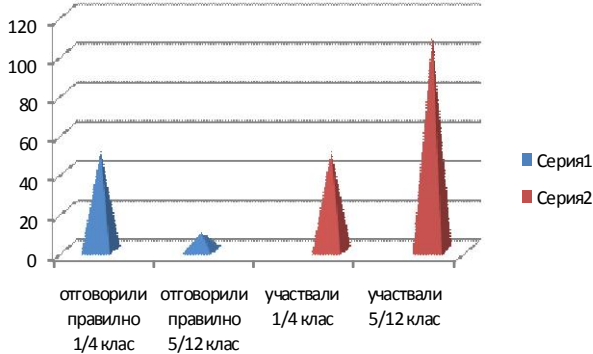
Някога бихте ли пожелали да станете политик?

Определено, не бих станала политик. Това е против моята ценностна система.

СИП "Млад журналист" проведе блицанкета сред учениците от 1 до 12 клас в 81 СОУ "Виктор Юго". Те положиха усилия и забавления да анкетираат над 160 ученика, които трябваше да отговорят на въпроса: **"Знаете ли какво празнува българският народ на първи ноември?"**. 56 отговориха правилно и успяха да кажат имената поне на двама будители, а 104 не знаеха отговора. Вижте резултатите!

Коко от 12 д клас
"Денят на народните
будители"
Паисий Хилендарски и
други не се сещам.

Теди от 6 р
"Не знам"

Ани от 8 н клас
"Не"

Мъри от 3 ч клас
"Денят на народните будители"
Разбира се - Кирил и Методий,
Пасий Хилендарски, Софроний
Врачански,
мога да изброя още много.

Благодарим на всички, които бяха така добри да се включат в нашето проучване! Резултатите са видни от графиките. Констатирахме, че това което се учи от 1 до 4 клас, много бързо се забравя. Но сме доволни, че припомнихме на тези 104-ма какво празнува българският народ на 1 ноември всяка година.

Редакционен екип:
Учениците от СИП
"Млад журналист"

Ръководител на екипа:
К.Радкова

